

METADATA

General:

Author ID: PHA1109003

Test language: Czech

CEFR level of test: B2

Task : write an essay: Everywhere well but at home the best - ID: B2PS0200_doma

Mother tongue: Other

Age: 2029

Gender: female

Rating:

Overall CEFR rating: B1

Grammatical accuracy: A2

Orthography: B1

Vocabulary range: B1

Vocabulary control: B1

Coherence/Cohesion: B1

Sociolinguistic appropriateness: 0

Learner text:

Všude dobře, doma nejlépe.

Ten malý dům na konci vesnice vždycky mám ve hlavě. Je to malý a starý dům, ale v něm jsem se narodila a prožila nejlepší dny se svou matkou a sestrou. Rada jsem cestovala všude. Mám moc ráda jiný zemi a kultury. Ale znala jsem, že každý krát musím ( ) na spátek v ten malý dům. Vždycky mi se stýskalo. Dneska jsou velká města, kulturní centra ale nic není jako ten dům. Bylo to dobré až do minulého roku. Uviděla, že už nemůžu na spátek. Jedu do Prahy. Jestli ( ) kdy naidu svého muže půjdu doma jenom na sedm dní. Byla jsem šťastná protože budu studovat v jednom velkém městě, ale není nikde jako doma. Když jsem šla, že musím odejít byla jsem smutná. Už nebudu se sebou mít svou rodinu, maminku. Bála jsem se, nevzdala jsem jaký jsou lidé v Praze, jestli se zvyknu jak to vypadá po tom, že jsem přemýšlela. Přišla jsem ... Není to špatné, docela mi se líbí myslím abych se mohla zvyknout na Pražáně a Prahu. Každou noc před spaním přemýšlám o lidech který jsou tam, o své mamince. Co by bylo když by byla tam?

Target hypothesis 1:

Všude dobře, doma nejlépe. Ten malý dům na konci vesnice mám vždycky v hlavě. Je to malý a starý. Mám moc ráda jinou zemi a kultury. Ale znala jsem, že každý musí nazpátek do toho malého domu. Vždycky se mi po něm stýskalo, chyběl mi můj pokoj, má postel, jídlo, které maminka uvaří s velkou láskou to dobré až do minulého roku. Musela jsem studovat a ukázala se mi šance v Praze. Bylo to velmi těžké (-unreadable-) pro mě. Teď jsem uviděla, že už nemůžu nazpátek. Jedu do Prahy. Jestli kdy najdu svého muže, ale nikde není jako doma. Když jsem šla, že musím odejít, byla jsem smutná. Už nebudu mít s sebou svou rodinu, maminku. Bála jsem se, nevzdala jsem, jací jsou lidé v Praze, jestli si zvyknu, jak to dopadne, po čem jsem přemýšlela. Přišla jsem ... Není to špatné, docela se mi tu líbí, myslím, že bych si

mohla zvyknout na Pražany a Prahu . Každou noc před spaním přemýšlím o lidech , kteří jsou tam , o své mamince . Co by bylo , kdybych byla tam ? Těším se -unreadable- , když za dva měsíce pojedu domů . Těším se na všechny a budu se snažit , abych neplakala .

No target hypothesis 2 available.